

Ondřej Preuss, Nikola Šedová,
Lucie Petránková

Dostupný advokát

Právo v rodině a pro rodinu

Manželství, majetek a partnerské vztahy
Registrované partnerství a nesezdané soužití
Rodičovství, svéprávnost a práva dětí
Rozvod, péče o děti a ochrana před domácím násilím
Výživné: pravidla, změny a vymáhání

Vznik manželství – zasnoubení a svatba

Svatbám zpravidla předchází zasnoubení. Je ale tento krok skutečně nezbytným předpokladem sňatku? Jaké právní účinky má takový slib, jaké možnosti pro svatbu nabízí česká legislativa a kdy přesně vzniká manželství?

Zasnoubení: závazek bez právní váhy

Zasnoubení se tradičně považuje za vážný krok na cestě k manželství. Podle zvyků by měla svatba následovat do roka od zasnub. Z právního pohledu ale zasnoubení žádné závazné účinky nemá. Jde o slib dvou lidí, že se vezmou, ale pokud si to jeden z nich rozmyslí, zákon to nijak nepostihuje. Pokud tedy ke svatbě nakonec nedojde, nemá to žádné právní důsledky. Nelze požadovat odškodnění ani náhradu škody za zrušené zasnoubení. Vše zůstává jen v rovině osobních vztahů a dohody mezi snoubenci.

Zasnoubení je tedy spíše společenskou nebo kulturní záležitostí, kterou si pár vzájemně stvrdí vážnost svého vztahu a budoucí plány.

Občanský sňatek: jednoduchý a právně závazný krok k manželství

Pokud chcete, aby vaše svatba proběhla v klidu a bez stresu, je třeba mít včas vyřešené všechny důležité náležitosti. Prvním krokem je rozhodnout se, jestli chcete občanský, nebo církevní obřad – každá z možností má svá specifika, na která je dobré myslet.

Občanský sňatek začíná návštěvou matriky podle místa, kde si chcete říct své „ano“. Tam předložíte potřebné dokumenty, jako jsou rodné listy, občanky, a případně doklady o rozvodu nebo úmrtí bývalého partnera, pokud už máte sňatek za sebou. Vyplníte jednoduchý formulář a domluvíte si termín i místo svatby.

Občanský sňatek je v Česku tou nejoblíbenější variantou svatby – je jednoduchý a můžete si ho přizpůsobit podle svých představ.

Manželství vzniká svobodným a úplným souhlasným projevem vůle muže a ženy, kteří hodlají vstoupit do manželství, že spolu vstupují do manželství. Sňatečný obřad je veřejný a slavnostní; činí se v přítomnosti dvou svědků. **Své „ano“ si řeknete například před starostou, místostarostou nebo jiným pověřeným členem úřadu, nebo primátorem hlavního města Prahy, náměstkem primátora hlavního města Prahy, poslancem či senátorem, a to za přítomnosti matrikáře a oněch dvou svědků.** Zákon vyjmenovává

další osoby, před kterými si můžete říci své ano. Je-li život snoubence přímo ohrožen, mohou snoubenci projeviti vůli, že spolu vstupují do manželství, před vyjmenovanými osobami, na kterémkoliv místě i bez přítomnosti matrikáře.

Jinak má být obřad slavnostní záležitostí, která se zpravidla odehrává na radnici nebo jiném obřadním místě. V současné době ale máte možnost říci si svůj slib třeba na zahradě, v lese nebo na jiném místě, které vám přijde speciální. Jen počítejte s tím, že to může být spojeno s menším poplatkem.

Snoubenci, kteří spolu uzavřeli registrované partnerství, nejsou povinni připojit pravomocné rozhodnutí soudu o zrušení svého partnerství.

Proč si zvolit právě občanský sňatek? Není zatížený žádnými náboženskými pravidly, takže máte volnou ruku, co se týče času, místa i průběhu.

Církevní sňatek: spojení víry a práva

Církevní sňatek se odehrává před zástupcem registrované církve nebo náboženské společnosti. Pro věřící páry zpravidla nebývá jen formálním, ale současně duchovním krokem a příležitostí vyjádřit svou víru.

Ani při volbě této varianty se matrice úplně nevyhnete. Pro právní platnost církevního sňatku vám zde musí vystavit osvědčení, které potvrzuje, že splňujete všechny zákonné požadavky. Platnost osvědčení je šest měsíců, takže si ho nezapomeňte vyřídit včas. O podrobnostech obřadu a dalších požadavcích se dohodnete přímo s vaším duchovním. Samotný obřad pak probíhá za přítomnosti duchovního, vás, vašich svědků, a zpravidla také vašich blízkých, kteří vás přijdou podpořit. Oddávající do tří dnů od obřadu doručí matrice protokol o uzavření manželství.

Pokud plánujete katolický sňatek, je dobré vědět, že tento obřad je považován za jednu ze svátostí. Alespoň jeden ze snoubenců by rovněž měl být pokřtěný (druhý pak může požádat o takzvaný dispens). Podmínkou církevního sňatku bývá také příprava na manželství. Ta sestává z několika setkání, během nichž se probírají otázky víry i manželství.

Je dobré vědět, že církevní rozvod v katolické církvi je zapovězený. Podruhé lze umožnit sňatek pouze vdovám či vdovcům. Za splnění určitých podmínek lze na návrh prostřednictvím církevního soudu prozkoumat, zda nejsou dány důvody k zneplatnění současného manželství. Vždy zde ale existuje možnost civilního rozvodu před soudem. Jiné církve, například evangelická nebo husitská, jsou v některých otázkách otevřenější, a tak umožňují sňatky i rozvedeným a rozvod (byť jako krajní řešení) připouštějí.

V jakém okamžiku vzniká manželství?

Manželství v České republice **vzniká svobodným a úplným souhlasným prohlášením snoubenců, že spolu vstupují do manželství**. Tento projev vůle musí být učiněn veřejně a slavnostně, a jak jsme již uvedli, lze tak učinit buď před orgánem veřejné moci (u občanského sňatku), nebo před oprávněným zástupcem církve či náboženské společnosti (u církevního sňatku). Přítomnost matrikáře nebo vydané osvědčení od matričního úřadu je nezbytnou podmínkou, aby bylo manželství právně platné.

Okamžik vzniku manželství je přesně stanoven zákonem – nastává v momentě, kdy oba snoubenci před určeným orgánem nebo zástupcem, který jim položí jako oddávající otázku, zda spolu chtějí vstoupit do manželství, vyjádří své „ano“. Svazek vznikne i jinak, je-li zřejmé, že snoubenci prohlašují svou sňatečnou vůli. Tento akt je často označován jako „manželský slib“. Manželství tedy nevzniká podpisem protokolu nebo výměnou prstýnků, ale právě tímto souhlasným prohlášením. Všechny další kroky, jako je podpis dokumentů či slavnostní část obřadu, mají pouze organizační, deklaratorní nebo symbolický charakter.

Vznik manželství je spojen s právními důsledky, jako jsou společná majetková práva, dědická práva a vzájemná práva, ale i povinnosti.

Právní účinky manželství: Co se změní?

Jedním z nejvýznamnějších právních účinků je **vznik společného jmění manželů**. To zahrnuje veškerý majetek a závazky nabyté během manželství, s výjimkou majetku získaného darem, dědictvím nebo prostřednictvím výlučných práv. Manželé tedy sdílejí odpovědnost za finanční a majetkové záležitosti.

Dalším důležitým právním účinkem je **vzájemná vyživovací povinnost**. Manželé jsou povinni si poskytovat podporu a starat se o potřeby své i své rodiny. Pokud by manželé žili odděleně, tato povinnost nezaniká a může být upravena soudem.

Manželství také ovlivňuje otázku rodičovství. Děti narozené během manželství jsou automaticky považovány za společné potomky obou manželů, což má vliv na jejich práva a povinnosti, například ohledně péče či dědictví.

Z právního hlediska má manželství také dopad na dědická práva. V případě úmrtí jednoho z manželů je druhý automaticky zařazen mezi dědice v první dědické skupině.

Tip: Nově je také partnerství zakotveno jako trvalý svazek dvou lidí stejného pohlaví, který se uzavírá stejným způsobem jako manželství. Pokud zákon nebo jiný právní

předpis nestanoví jinak, vztahují se na ně ustanovení o manželství, právech a povinnostech manželů, vdovách a vdovcích obdobně. Jako příklad, kdy zákon stanoví odlišně od manželství je, že v partnerství nelze například určit rodičovství, když se dítě narodí do partnerství.

Vzít se, či nevzít?

V poslední době se rozmohl trend, kdy se mladí lidé do manželství zrovna dvakrát nehrnou. Proto stojí za to vědět, kdy je výhodné být tzv. v chomoutu a kdy a pro koho se více hodí žít na psí knížku.

Daňová sleva na manžela

Jednou z hmatatelných výhod manželství je rozhodně **daňové zvýhodnění v podobě slevy na manžela či manželku**. Tuto slevu ve výši 24 840 korun za rok můžete uplatnit v případě, že váš manžel či manželka, se kterým sdílíte společnou domácnost, nemá vlastní příjem převyšující 68 000 korun za daný rok. V případě, že je manžel držitelem průkazu ZTP/P, je sleva ve výši 49 680 korun. Slevu vám odečte buď zaměstnavatel v ročním zúčtování, nebo ji uplatníte v daňovém přiznání. Páry žijící v nesezdaném soužití takovou výhodu nemají.

Informace o zdravotním stavu

Manželství bývá výhodnější i v různých praktických otázkách, kdy je potřeba prokázat, že k sobě tzv. patříte. **Na informace o zdravotním stavu mají ze zákona nárok osoby blízké pacientovi**. Mezi takové osoby samozřejmě patří příbuzní, manžel či manželka, ale i druh a družka. I zde platí, že můžete určit osoby, kterým nesmí být poskytovány informace. V případě páru žijícího v konkubinátu, tedy ve svazku, který nebyl oficiálně oddán, ovšem může být složitější prokázat, že tvoříte pár a jste si navzájem blízcí. Pokud by to nebylo možné jinak, museli byste svou blízkost prokazovat třeba za pomoci svědků. Podobná je situace, když se narodí dítě a jedná se o určení otcovství.

Určení otcovství

V manželství se automaticky za otce považuje manžel matky. U nesezdaných párů je dobré zajít už před porodem na matriku a otcovství vyřešit souhlasným prohlášením rodičů. Když se však partneři na otcovství neshodnou – například muž nechce být uveden v rodném listu, nebo naopak matka nesouhlasí se zápisem otce – nezbyvá než se obrátit na soud, který o otcovství rozhodne. Komplikace může nastat i tehdy, když matka mezitím do rodného listu запиše jiného muže. Ten, kdo je skutečným otcem, pak bude mít složitější cestu, jak své otcovství prokázat. A pozor – pokud se dítě narodí v manželství, biologický otec, který není manželem matky, nemá možnost otcovství jejího manžela popřít. Jinými slovy: když je matka (například milenka biologického otce) vdaná, má právo na dítě automaticky její manžel, nikoli biologický otec.

Bydlení a majetek

U majetkových vztahů již nelze jednoznačně říci, zda je ten či onen model soužití výhodnější. Někomu bude vyhovovat společný majetek s manželem, jiný bude preferovat svobodnější oddělený režim. Pokud vstoupíte do manželství, automaticky vám vznikne společné jmění manželů. Vše, co od té doby nabydete, bude v tomto společném jmění a oba manželé k tomu budou mít stejná práva a povinnosti. Výjimku ze společného jmění tvoří věci osobní potřeby, dále například to, co manžel zdědí či dostane darem.

Rodinu chrání i zákon – například při nakládání s věcmi, které tvoří běžné vybavení domácnosti. V takovém případě potřebuje jeden manžel souhlas toho druhého. Výjimkou jsou jen věci zanedbatelné hodnoty. Chybí-li souhlas, může se druhý z manželů dovolat neplatnosti takového jednání. Totéž platí i v situaci, kdy společně žijete v nemovitosti – i tehdy je k důležitým rozhodnutím potřeba souhlas obou partnerů.

Lidé žijící „na psí knížku“ žádné společné jmění nemají a majetek mají oddělen. Každý vlastní to, co si sám za své peníze koupil. Když kupují věci dohromady, mohou je nabýt do spoluvlastnictví.

V případě rozvodu je obvykle snazší rozdělit si majetek, pokud jste sezdáni nebyli. Vypořádání společného jmění manželů může být složité a soudní řízení se může táhnout. I manželé však mají možnost mít oddělené jmění, pokud se na tom předem (nebo i v průběhu manželství) domluví. V případě, že pak nastane rozkol, mají situaci alespoň pokud jde o majetkové vypořádání, jednodušší.

S majetkem úzce souvisí i otázka bydlení. Pokud žijí nesezdaní partneři v nájmu, bude velmi záležet, kdo nájemní smlouvu uzavřel. Druhý z partnerů totiž na byt nebude mít žádné nároky a po rozvodu či úmrtí partnera ho bude obvykle muset automaticky

opustit. U otázky nájemního bydlení je manželství výhodnější, neboť manželé mají ze zákona nájem společný. I když bude na nájemní smlouvě v kolonce nájemce uveden jen jeden z manželů, druhý bude mít na byt stejná práva a v případě úmrtí jednoho z manželů druhý o bydlení nepřijde.

Dědictví a důchod

Poměrně zásadní rozdíl mezi manželstvím a nesezdaným soužitím vyvstane v okamžiku úmrtí jednoho z partnerů. Pokud totiž váš druh či družka nepořídí závěť, do které by vás zahrnul, a zároveň má děti, tak z dědictví neobdržíte nic.

Manželé toto mají jednodušší. I když není sepsána závěť, manžel spadá do první třídy dědiců a dědí společně s dětmi zesnulého. Pokud neměl pár děti, tak dědí manžel v druhé třídě dědiců, a to společně s rodiči zemřelého a s těmi, kteří žili se zemřelým ve společné domácnosti aspoň jeden rok. Manžel však vždy musí obdržet v rámci této dědické skupiny alespoň polovinu pozůstalosti. Manželé také požívají výhody v podobě vdovského a vdoveckého důchodu, na který mohou mít při splnění určitých okolností nárok po dobu jednoho roku od úmrtí (a někdy i trvale). Druh a družka nic takového pobírat nemohou.

Překážky manželství: Co vše může stát v cestě vašemu sňatku?

Manželství je právním aktem, který podléhá přísným pravidlům. Jaké zákonné překážky mohou zabránit jeho uzavření, které z nich lze překonat a co dělat, když je sňatek uzavřen navzdory překážkám?

Kdo může vstoupit do manželství? Základní podmínky podle zákona

Manželství je právním svazkem, který může uzavřít pouze ten, kdo splňuje zákonem stanovené podmínky. **Základní požadavky se týkají věku, svéprávnosti a svobodného projevu vůle snoubenců.**

První podmínkou je věk. Podle občanského zákoníku mohou do manželství vstoupit osoby starší 18 let. Další podmínkou je svéprávnost. Snoubenec nesmí být soudem

omezen v této oblasti. Omezená svéprávnost ovšem nemusí automaticky znamenat, že sňatek nelze uzavřít.

Další podmínkou pro uzavření sňatku je vyjádření souhlasu svobodně a bez nátlaku. Zákon také vyžaduje, aby si snoubenci byli vědomi právních důsledků manželství a znali totožnost svého protějšku.

Tyto podmínky zajišťují, že manželství je založeno na vědomém, svobodném a odpovědném rozhodnutí obou partnerů, což je klíčové pro jeho právní i osobní trvání. Bez jejich splnění může být manželství prohlášeno za neplatné nebo zdánlivé.

Zákonné překážky manželství: od příbuzenství po bigamii

Zákon definuje několik překážek, které brání uzavření manželství. Některé z nich jsme již výše naznačili. Zmíněné překážky mají chránit nejen práva snoubenců, ale také veřejný pořádek a základní principy rodinného práva. Při bližším pohledu na ně ale můžeme zjistit, že ne všechny jsou absolutní a nezměnitelné. Podívejme se na překážky blíže:

1. Nedostatek věku

Do manželství mohou vstoupit pouze osoby starší 18 let. Výjimku tvoří nezletilí starší 16 let, kterým může soud povolit sňatek z vážných důvodů, například při těhotenství. Důvodem této překážky je ochrana nezralých osob před neuváženými rozhodnutími.

2. Omezená svéprávnost

Osoby, kterým byla svéprávnost soudem omezena, nemohou uzavřít manželství, pokud omezení zahrnuje schopnost posoudit důsledky tohoto kroku. Tato podmínka má zajistit, že manželství vzniká s plným pochopením jeho právních a osobních důsledků.

3. Již existující manželství nebo registrované partnerství

Bigamie je v České republice zakázána. Nikdo nemůže vstoupit do dalšího manželství, pokud jeho předchozí svazek stále trvá. Toto pravidlo platí i pro registrovaná partnerství a obdobné právní svazky uzavřené v zahraničí. Smyslem je zachovat monogamii jako základní princip rodinného práva.

4. Příbuzenství

Manželství nemohou uzavřít osoby v přímé příbuzenské linii (např. rodič a dítě) ani sourozenci. Zákaz platí i pro osoby, jejichž příbuzenství vzniklo osvojením. Cílem je zabránit narušení rodinných vazeb a genetickým rizikům.

5. Vztahy z poručenství, pěstounství nebo svěření do péče

Manželství není možné mezi poručníkem a poručencem, pěstounem a svěřeným dítětem či osobou, která má dítě v péči. Tato překážka je časově omezená a zaniká dosažením zletilosti. Zákon tak chrání zranitelné osoby v těchto závislých vztazích.

6. Vady projevu vůle

Manželství nemůže být uzavřeno pod nátlakem nebo lstí. Pokud není projev vůle snoubenců svobodný a úplný, může být manželství prohlášeno za neplatné.

Uvedené překážky zajišťují, že manželství vzniká pouze mezi osobami schopnými svobodně a odpovědně přijmout závazky tohoto svazku.

Lze překážky manželství odstranit? Výjimky a zvláštní situace

Některé zákonné překážky manželství mohou být za určitých okolností odstraněny, pokud dojde ke splnění zákonem stanovených podmínek. Tyto výjimky umožňují, aby manželství vzniklo i v případech, kdy by to jinak nebylo možné.

Jak jsme již zmínili, jednou z výjimek je možnost uzavřít manželství nezletilému staršímu 16 let. Soud může sňatek povolit, pokud k tomu existují vážné důvody, například těhotenství nebo narození dítěte. Toto rozhodnutí je však vždy pečlivě posuzováno, aby nedošlo ke zneužití či ohrožení mladistvé osoby.

Další překážkou, kterou lze překonat, je příbuzenství vzniklé osvojením. Pokud dojde ke zrušení osvojení soudem, překážka zaniká a manželství je možné uzavřít. Tato možnost však neplatí pro pokrevní příbuzné, kde zákaz manželství zůstává absolutní.

V případě omezené svéprávnosti může být překážka odstraněna, pokud soud rozhodne, že osoba je schopna pochopit význam a důsledky manželství.

Překážky, jako je trvající manželství nebo registrované partnerství, lze odstranit jejich zánikem, například rozvodem.

Co když je sňatek uzavřen navzdory překážkám? Platnost versus neplatnost

Manželství uzavřené i přes existenci zákonné překážky může mít různý právní osud – může být platné, neplatné, nebo dokonce zdánlivé. Rozhodujícím faktorem je druh překážky a postup soudu.

Pokud překážka není zásadní nebo dojde k jejímu „zhojení“ (například dosažením plnoletosti nezletilého snoubence), manželství může být považováno za platné. Takové zhojení zajišťuje právní jistotu manželů i jejich případných dětí.

Existuje-li však závažná překážka, například bigamie, příbuzenství nebo vynucený souhlas, může být manželství soudem prohlášeno za neplatné. Do doby rozhodnutí soudu se však na manželství nahlíží jako na platné, což znamená, že vznikají všechna práva a povinnosti mezi manžely. Po prohlášení neplatnosti se právní důsledky manželství zpětně ruší.

Zdánlivé manželství se od předchozí situace liší. Představuje situaci, kdy právně nevznikne žádný manželský svazek, přestože byl proveden sňatečný obřad. Na rozdíl od neplatného manželství, které existuje do okamžiku, kdy jej soud prohlásí za neplatné, zdánlivé manželství není uznáno od samého počátku. Právo na něj tedy hledí, jako by nikdy neexistovalo.

Důvody zdánlivosti manželství se týkají nejzávažnějších vad. Typickým příkladem je absence svobodného projevu vůle snoubenců – například pokud byl jeden ze snoubenců donucen k sňatku násilím nebo pokud neprojevil jasný a opravdový záměr vstoupit do manželství (například pokud šlo o žert nebo divadelní představení).

Dalším důvodem může být narušení formálních náležitostí obřadu, například pokud sňatek nebyl uzavřen před oprávněným orgánem nebo při církevním sňatku chybělo osvědčení matriky.

Zdánlivé manželství nevyvolává žádné právní důsledky. Nevzniká společné jmění manželů ani práva na výživné. Pokud je třeba vyřešit majetkové vztahy, uplatní se principy bezdůvodného obohacení.

Jak uzavřít manželství v zastoupení?

Svatba je pro většinu lidí jedním z nejdůležitějších okamžiků života. Co když se ale jeden ze snoubenců nemůže z vážných důvodů obřadu zúčastnit osobně? České právo nabízí řešení v podobě uzavření manželství v zastoupení.

Co je to svatba v zastoupení a kdy je možná?

Svatba v zastoupení je **výjimečný institut českého práva, který umožňuje uzavřít manželství i v situacích, kdy jeden ze snoubenců nemůže být osobně přítomen při obřadu.** Tento postup je zakotven v občanském zákoníku a vztahuje se jak na civilní, tak na církevní sňatky. I přesto, že se jedná o zákonnou možnost, její využití je

omezeno pouze na případy, kdy existují závažné důvody bránící osobní účasti snoubence.

Mezi důvody, které mohou vést k uzavření manželství v zastoupení, patří například **vážné zdravotní problémy, dlouhodobý pobyt v zahraničí nebo výkon trestu odnětí svobody**. Podmínkou je, aby krajský úřad, pod který spadá místo plánovaného obřadu, vydal povolení. Toto povolení je nenárokové a jeho udělení závisí na správním uvážení úřadu. Snoubenci musí k žádosti přiložit potřebné dokumenty a plnou moc zmocněnci, který zastoupí nepřítomného partnera.

Manželství uzavřené v zastoupení má stejné právní důsledky jako běžný sňatek. Tento institut, i když využívaný zřídka, představuje praktické řešení pro mimořádné životní situace a ukazuje flexibilitu právního řádu při ochraně osobních práv.

Jak probíhá proces schválení?

Proces získání povolení začíná podáním písemné žádosti na krajském úřadu příslušném podle místa plánovaného obřadu. Žádost musí podat oba snoubenci společně. Je třeba v ní uvést důvody, proč je osobní účast jednoho ze snoubenců nemožná, a musí být podložena příslušnými doklady.

K žádosti se přikládají všechny dokumenty běžně vyžadované k uzavření manželství, včetně písemné plné moci. Plná moc musí být úředně ověřená a měla by obsahovat veškeré náležitosti dále zmíněné.

Krajský úřad má na posouzení žádosti lhůtu 30 dní, ve složitějších případech 60 dní. Správní úředníci přihlížejí k závažnosti uvedených důvodů a pečlivě ověřují, zda je žádost odůvodněná. Pokud úřad žádost schválí, vydá pravomocné rozhodnutí, které je nezbytné předložit při samotném obřadu.

Kdo může být zmocněncem a jaké jsou náležitosti plné moci?

Zmocněncem při uzavírání manželství v zastoupení může být pouze zletilá fyzická osoba, která je plně svéprávná a jejíž zájmy nejsou v rozporu se zájmy zastoupeného snoubence. Dříve bylo zákonem stanoveno, že zmocněnec musí být stejného pohlaví jako zastupovaný snoubenec, avšak současná právní úprava je již genderově neutrální. **Zmocněncem nemůže být nikdo, kdo by mohl mít z manželství osobní prospěch** v rozporu s jeho účelem, například osoba v příbuzenském vztahu k druhému snoubenci.

Plná moc je klíčovým dokumentem celého procesu. Musí být písemná, úředně ověřená a musí obsahovat konkrétní údaje o obou snoubencích i zmocněnci. Kromě základních

informací, jako jsou jména, data narození a adresy, musí plná moc obsahovat i prohlášení o příjmení snoubenců po uzavření manželství a příjmení jejich budoucích dětí. Dále je třeba potvrdit, že zmocnitel nemá žádné překážky bránící uzavření manželství a že je mu znám zdravotní stav druhého snoubence.

Plná moc musí být předložena spolu s žádostí na krajský úřad a později i při samotném obřadu. Jakékoliv nesrovnalosti v dokumentech mohou proces zastavit, proto je důležité, aby vše bylo vypracováno přesně podle zákonných požadavků.

Jsou svatby v zastoupení běžné?

Svatby v zastoupení nejsou v českém právním prostředí běžnou záležitostí, jejich využití je spíše výjimečné, pokud náhlá okolnost znemožňuje přítomnost druhého snoubence.

Manželský svazek, který by vznikl z čisté lásky mezi dvěma snoubenci je v kontextu historie záležitostí poměrně nedávnou. Častěji se začal objevovat až v 19. století. Do té doby se hovořilo o manželství spíše v rovině společenské a majetkové, případně i politické. S tím, že manželství dost často připomínalo spíše jakousi formu obchodního svazku či smlouvu, souvisí i mnohem vyšší četnost svateb v zastoupení.

Jaké právní důsledky a kroky následují po svatbě?

Manželství uzavřené v zastoupení má stejné právní důsledky jako manželství uzavřené za přítomnosti obou snoubenců. Jakmile obřad proběhne a dojde k vydání oddacího listu, stávají se oba snoubenci oficiálně manžely se všemi právy a povinnostmi, které manželství přináší.

Po svatbě v zastoupení, tak jako i po běžném sňatku je třeba zajistit několik praktických kroků.

Jedním z hlavních úkolů je vyřízení nových osobních dokladů. Pokud dochází ke změně příjmení, musí novomanželé požádat o nový občanský průkaz, cestovní pas, a případně další dokumenty, jako jsou řidičský průkaz nebo průkaz zdravotní pojišťovny. Tyto změny je nutné oznámit i na dalších úřadech jako finanční úřad nebo zaměstnavatel.

Pokud byl jeden ze snoubenců cizinec, je třeba doložit, že manželství bude uznáno za platné také v jeho domovském státě. To může zahrnovat dodatečnou legalizaci dokumentů nebo jejich ověření překladem.